

AAR

circular 91

AMICS DE L'ART ROMÀNIC

Filial de l'Institut d'Estudis Catalans

març 1990

Institut d'Estudis Catalans

— Carme, 45-47

— 08001 Barcelona

EDITORIAL

La lectura diària de la premsa provoca un continu esglai als estudiosos de la història de Catalunya. Un dia es perd, en remodelar-se un espai públic, un abeurador gòtic. Un altre podem llegir que l'ajuntament de Vandellòs ha enderrocat les poques restes que subsistien de l'hospital (Hospitalet de l'Infant) per transformar l'espai, per a més *inri*, en centre cultural de la població. Una tercera notícia, una carta al centre cultural de la població. Una tercera notícia, una carta al director, en la qual un ciutadà barceloní demana l'enderroc de l'illa medieval, amb la seva font gòtica, entre el carrer de les Caputxes i la plaça de Santa Maria del Mar, i d'aquesta manera donar més atractiu a la façana de l'església. De tant en tant, però, hi ha bones notícies i se'ns fa saber que l'ajuntament de Cabrera de Mar ha comprat les restes del castell de Burriac.

La llista s'ha fet sense cap mena de dificultat (s'ha pogut recopilar en menys de quinze dies) i segurament que la podríem allargar, però pensem que és prou significativa de la problemàtica del nostre patrimoni cultural.

Es pot opinar sobre el valor artístic d'un abeurador gòtic però no de la seva qualificació històrica; era un document de la vida d'una vila nova, el burg de Sant Pere, un dels més antics i característics de Barcelona. És impossible justificar la destrucció intencionada, des de fa anys, de l'Hospitalet de l'Infant, un dels hospitals de camí més importants de les nostres terres. Ara bé, un màxim de preocupació el tenim quan un ciutadà aporta la *seva idea* de l'enderroc d'un dels conjunts medievals més ben conservats per a dignificar, amb una falsa idea urbanística, la façana de Santa Maria del Mar. Aquest monument s'ha de veure i comprendre en funció del seu entorn i no des de la Via Laietana. Esperem i desitgem que aquesta idea no la reculli algun urbanista i pensi aplicar-la per modernitzar aquesta zona de Barcelona.

Hem exposat algunes de les realitats i temences, que van diàriament en augment, de les agressions produïdes contra el patrimoni cultural. Estem d'acord que aquest patrimoni és molt ampli i que el seu control i conservació són complexos, però s'ha d'evitar que els responsables d'aquest patrimoni siguin, directament o indirectament, els seus destructors, moltes vegades per omissió de les seves funcions administratives.